

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/167/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920204613
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:7920204613.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňou JUDr. Zuzanou Pajtášovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. D. XXX/XX, XXX XX E., štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: 365. bank, a.s., so sídlom: Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver, poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.05.2015, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomrelého dňa 13.08.2015 a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa návrhom, podaným tunajšiemu súdu dňa 25.11.2020, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že je právnou nástupkyňou svojho manžela A. B., nar. XX.XX.XXXX, dátum úmrtia XX.XX.XXXX. Dňa 20.05.2015 malo dôjsť medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX. Predmetná Zmluva o úvere neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: podľa písm. a.) druh spotrebiteľského úveru - náležitosť absentuje, uvedené len v časti 2 zmluvy o úvere v nasledujúcom tvare: „druh spotrebiteľského úveru - úver“ t.j. bez skutočného vecného uvedenia druhu úveru (napr. bezúčelový /účelový, jednorázový/ revolvingový,); podľa písm. c:) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - náležitosť absentuje; podľa písm. f.) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru - absentuje náležitosť doby trvania zmluvy, vyžaduje sa dátumová špecifikácia pre splnenie tejto náležitosti; podľa písm. k.) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve o úvere je náležitosť celková čiastka uvedená vo výške 18.204,34 Eur. Súčinom výšky mesačnej splátky 179,10 Eur a počtu splátok 108, však dostaneme inú hodnotu, a to 19.342,80 Eur. Pričom pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov vychádza RPMN 17,78 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 2) Zmluvy o úvere bode 2.2 pri položke označenej ako “ RPMN Banky v %, kde sa uvádza 16,00 %. Celková čiastka úveru 18.204,34 Eur nie je v zmluve o úvere uvedená správne a táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Zdôraznili, že podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru

bolo akceptovania poistenia (ako súčasť splátky úveru), bez ktorého by úver právnomu predchodcovi žalobkyne za daných podmienok inak poskytnutý nebol. V zmluve o úvere nie je ani nijakým spôsobom uvedená možnosť odmietnuť poistenie. Súčasne poukázali aj na ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (t.j.20.05.2015), a to §7 posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 15 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery pod a.) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, po b.) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Podľa § 16 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ po a.) poskytne spotrebiteľovi informácie pre uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, po b.) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Podľa § 11 ods. 2, zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýkoľvek údajov o príjmoch a výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z predmetných ustanovení vyplýva, že dodávateľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú musí vedieť hodnoverne preukázať. V prípade, že dodávateľ takto nepostupuje, je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobkyňa k žalobe priložila úmrtý list A. B., Osvedčenie o dedičstve pod sp. zn. Dnot 146/2015, 13D/169/2015 zo dňa 01.12.2015, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička zo dňa 20.05.2015.

3. Uznesením pod sp. zn. 12 Csp/167/2020-30 zo dňa 30.11.2020 súd vyzval žalovaného, aby sa v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“) vyjadril k žalobe a jej prílohám.

4. Podaním zo dňa 14.12.2020 sa žalovaný vyjadril k žalobe zo dňa 25.11.2020 a uviedol, že popiera skutočnosti tvrdené žalobcom a považuje žalobu za nedôvodnú. Uviedol, že v zmysle § 1 ods. prvej vety zákona č. 129/2010 Z.z. „spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasne poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi“. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že na účely zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľské úvery členia na úvery, pôžičky, odložené platby alebo iné obdobné formy pomoci. Žiadne iné rozdelenie spotrebiteľských úverov zákon č. 129/2010 Z.z. nepozná. Žalovaný teda postupoval správne v súlade s aktuálnou právnou úpravou, keď zo zmluvy do zmluvy o úvere uviedol, že druhom spotrebiteľského úveru je „úver“. Žalobcom vymedzené rozdelenie úveru zo zákona č. 129/2010 Z.z. žiadnym spôsobom nevyplývajú a preto ani neexistuje právny základ, podľa ktorého by malo ísť o vymedzenie druhu úveru podľa týchto žalobcom prezentovaných kritérií. Aspoň okrajom možno uviesť, že pod druhom úveru by bolo možné rozumieť rovnako aj vymedzenie úveru podľa názvu „dobrá pôžička“ (kde už v minulosti zo strany všeobecných súdov bolo konštatované, že za druh úveru možno považovať aj práve jeho vymedzenie názvom), resp. uvedenie, že úver bude čerpaný na konkrétny účet, a teda, že ide o bezhotovostný úver. Zmluva o úvere v čl. 1.1 obsahuje adresu žalovaného. Podľa názoru Krajského súdu Trenčín pritom predmetná informácia priemernému spotrebiteľovi postačuje na to, aby poznal údaj, na ktorom môže zasláť akékoľvek svoje podanie. Žalovaný uviedol podstatný znak, ktorý preukazuje, že Zmluva o úvere nemusí obsahovať adresu veriteľa, na ktorej možno podať reklamáciu alebo sťažnosť. Podľa ust. §9 ods. 1, písm. c.) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o úvere má obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zákon č. 129/2010 Z.z. pritom rozlišuje medzi veriteľom a predávajúcim, t.j. nejde o synonymá, ale o obsahovo dva rozdielne pojmy. Pritom len v prípade viazaného spotrebiteľského úveru zákon vysvetľuje, za akých podmienok je predávajúci súčasne veriteľom. Nakoľko predmetom tohto súdneho konania nie je viazaná spotrebiteľská zmluva, je zjavné, že predávajúci v konaní nevystupuje vôbec, ale len veriteľ. Zmluva tak v danom prípade nemusí obsahovať údaj o adrese predávajúceho, nakoľko predávajúci v Zmluve o úvere vôbec nevystupuje. Čo sa týka doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca uviedol, že priemerný spotrebiteľ je vymedzený dnes dobre známou formulou „Gut Springenheide“. Súdny dvor „zadefinoval“ priemerného

spotrebiteľa ako “ v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov. V Zmluve o úvere je pritom presne uvedené, že dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 20.05.2024 a rovnako bol uvedený aj počet mesačných splátok 108 a deň splatnosti každej splátky, ku 20. dňu v mesiaci. Doba trvania zmluvy a dátum konečnej splatnosti sú v danom prípade totožným údajom. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca musel vedieť vyhodnotiť dobu trvania Zmluvy o úvere. K RPMN a celkovej čiastke žalovaný uviedol, že s tvrdeniami žalobcu ohľadom RPMN, ako aj celkovej výšky úveru za žiadnych okolností nesúhlasí. V zmysle bodu 2.2 zmluvy o úvere “ Dlžník vyhlasuje, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia, ktoré sú uvedené v bode 7.3 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery. V zmysle čl. 7.1 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery „ak dlžník v návrhu požiada o poistenie , spĺňa požiadavky podľa bodu 7.3 Obchodných podmienok a banka prijme návrh, dôjde k uzatvoreniu poistenia. S poistením je spojená povinnosť dlžníka platiť náklady spojené s poistením. Dlžník súhlasí s tým, že akékoľvek náklady spojené s poistením sú súčasťou mesačnej úhrady. V zmysle čl. 4.1 žiadosti o úver dobrá pôžička zo dňa 20.05.2015 osoba podpisujúca túto žiadosť týmto podpisom potvrdzuje, že sa pred podpisom oboznámila s formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička, ktorý mu bol sprístupnený v písomnej forme a ktorým Banka informuje klienta o všetkých zákonom požadovaných informáciách o úvere. V zmysle čl. 4.5 žiadosti o úver dobrá pôžička, osoba podpisujúca žiadosť vyhlasuje, že jej boli jasné a zrozumiteľnou formou vysvetlené vlastnosti sprostredkovanej finančnej služby, a že bol riadne informovaný zo strany Banky v súlade so ZoFS a zároveň dobrovoľne vyhlasuje, že sprostredkovanú finančnú službu - poistenie si vybral slobodne a bez nátlaku, na základe svojich potrieb a požiadaviek a zodpovedá jeho finančnej situácii. Zároveň vyhlasuje , že sa oboznámil s dokumentom informácia o finančnom sprostredkovaní podľa ZoFS - poistenie schopnosti splácať úver. V zmysle čl. 2 bod G formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička „vyžadované záruky“ - poistenie schopnosti splácať úver, nie je bankou vyžadované. Spotrebiteľ má možnosť dobrovoľne požiadať o poistenie schopnosti splácať úver pri podaní žiadosti o úver alebo návrhu na uzavretie zmluvy o úvere dodatočne. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca požiadal o poistenie schopnosti sám a dobrovoľne v žiadosti o úver, pričom bol riadne poučený a vedel vopred o tom, že poistenie schopnosti splácať úver nie je podmienkou poskytnutia úveru. Ak spotrebiteľ nemusí úver poistiť aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Čo sa týka posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, žalovaný doložil podklady týkajúce sa posúdenia bonity právneho predchodcu žalobcu. Žalovaný s k svojmu vyjadreniu pripojil Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička, Dohodu o zrážkach zo mzdy, Žiadosť o úver - dobrá pôžička, Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička, Aktuálny stav úveru k 05.10.2015, Dáta dopytu.

5. Uznesením pod sp. zn. 12 Csp/167/2020- 95 zo dňa 11.01.2021 súd v zmysle ust. §167 ods. 3CSP vyzval žalobcu aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného.

6. Podaním zo dňa 21.01.2021, doručeným súdu dňa 21.01.2021, sa právny zástupca žalobcu vyjadril k vyjadreniu žalovanej a uviedol, že pre vyvodenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. ich uvedenie v nesprávnej výške alebo zavádzajúco. Z obsahu Zmluvy o úvere vyplýva, že obligatórna náležitosť druh spotrebiteľského úveru sa v predmetnej Zmluve o úvere nenachádza. Tvrdenie žalovaného, že na účely zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľské úvery delia na úvery, pôžičky, odložené platby alebo iné považujú za nesprávne vo vzťahu k správne vymedzeniu obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže sa druh spotrebiteľského úveru sa považuje napr. informácia, či ide o úver viazaný, účelový, bezúčelový, kontokorentný. Ďalej žalovaný tvrdí, že druh spotrebiteľského úveru vyplýva z názvu úverovej zmluvy, s čím žalobca absolútne nesúhlasí, nakoľko z uvedeného je možné vydedukovať jedine názov zmluvy, nie to druh spotrebiteľského úveru. Žalobca má ďalej za to, že čo sa týka adresy veriteľa, na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, tak v tomto smere je potrebné poukázať predovšetkým na účel zákonodarcu v rámci ust. § 9 ods. 2 písm c.) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorým je by spotrebiteľ vedel na koho sa môže obrátiť a smerovať svoje sťažnosti a reklamácie v prípade nedostatkov, resp. vadnosti Zmluvy o úvere. Žalobca má za to, že v Zmluve o úvere nie je uvedená adresa veriteľa, na ktorej si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Na podporu argumentácie pripojil žalobca Rozsudok NS SR pod sp.zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 (konštatované dôvody porušenia zákona s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru relevantné vo vzťahu k prejednávanej veci: druh spotrebiteľského úveru a absencia adresy na uplatnenie reklamácie). Č sa týka doby trvania Zmluvy o úvere, ide obligatórnu náležitosť, preto musí byť v Zmluve o úvere vymedzená zrozumiteľne a určito. Z tvrdením žalovaného, že doba trvania zmluvy je vyjadrená počtom splátok (108), nesúhlasíme, nakoľko sa jedná o dve rozličné obligatórne náležitosti

(počet splátok a doba trvania zmluvy), a teda je potrebné vymedziť obe do Zmluvy o úvere. Ak by zákonodarca mal v úmysle prostredníctvom počtu splátok vyjadriť aj dobu trvania zmluvy, nebola by predsa náležitosť doba trvania zmluvy uvedená ako samostatná obligatórna náležitosť v ust. §9 ods. 2 zákona, písm. f) č. 129/2010 Z.z., pričom ani poukaz na kategóriu priemerného spotrebiteľa nemôže ospravedlniť pochybenie žalovaného ako veriteľa, ktorého sa dopustil pri kontraktačnom procese, nakoľko práve on je v tomto spotrebiteľskom - úverovom právnom vzťahu skúsenejší a odborne zdatnejší čo sa týka spotrebiteľsko -dodávateľskej agendy. Čo sa týka nesprávnej výšky RPMN v Zmluve o úvere, tá je spôsobená nesprávne uvedenou výškou celkovej čiastky, pričom oba tieto údaje sú obligatónnymi náležitosťami v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z, a teda dodávateľ je povinný ich do zmluvy o úvere uvádzať v správnej výške , nie zavádzajúco, resp. nesprávne. RPMN je dôležitý údaj pri rozhodovaní spotrebiteľa, podľa ktorého posudzuje jednak rôzne ponuky úverov, jednak rozsah svojho záväzku, a preto je potrebné aby táto obligatórna náležitosť bola vymedzená v Zmluve o úvere v správnej výške, vrátane správnych vstupných údajov pre jej výpočet. Z obsahu Zmluvy o úvere nevyplýva skutočnosť, že právny predchodca žalobcu mal možnosť poistenie odmietnuť, čo z neho (poistenia) činní povinný náklad, ktorý mal byť zahrnutý do celkových nákladov a mal byť následne použitý aj vo vzorci na výpočet RPMN. Žalobca poukázal na súdne rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 41 Co/32/2018 zo dňa 24.10.2018, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5 Csp/83/2020 zo dňa 03.09.2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017. Nezarátaním povinného nákladu v podobe poistného do celkových nákladov spotrebiteľa, došlo k nesprávnemu výpočtu RPMN, a teda v Zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalobca má za to, že základné parametre úveru majú byť primárne uvedené v Zmluve o úvere, nie zahrnuté do rôznych častí zmluvnej dokumentácie (napr. v obchodných podmienkach, či v štandardných európskych informáciách v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a pod.), a teda je potrebné posudzovať predovšetkým skutočnosť, či sú obligatórne náležitosti jasné a zrozumiteľne vymedzené predovšetkým v Zmluve o úvere.

7. Uznesením pod sp. zn. 12 Csp/167/2020- 113 zo dňa 24.02.2021 súd v zmysle ust. §167 ods. 4 CSP vyzval žalovaného na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu.

8. Podaním zo dňa 05.03.2021, doručeným súdu dňa 08.03.2021, sa právny zástupca žalovaného vyjadril k vyjadreniu žalobcu. V podaní uviedol, že zotrváva v celom rozsahu na svojom vyjadrení k žalobe. Žalovaný má v tomto smere za to, že tvrdenia žalobcu o tom, že za druh spotrebiteľského úveru sa má považovať napr. informácia, či ide o úver viazaný, účelový, bezúčelový, kontokorentný, nemajú žiadny relevantný právny základ. Zákon o spotrebiteľských úveroch predmetné rozlišovanie nepozná, pritom tento zákon pri vymedzení náležitostí ani neuvádza žiaden relevantný dôkaz na inú právnu úpravu z ktorej by sa malo vychádzať pri určovaní druhu spotrebiteľského úveru. V konečnom dôsledku teda žalobca požaduje od žalovaného, aby uvádzal do Zmluvy o spotrebiteľskom úvere akýsi druh úveru, ktorý ani relevantná právna úprava, sťahujúca sa na spotrebiteľské úvery, nepozná. Žalovaná má naďalej za to, že vzhľadom k tomu, že Zmluva o úvere v čl. 1 ods. 1 obsahuje adresu žalovaného, aj podľa súdnej praxe je postačujúce na to, aby žalobca poznal údaj, na ktorom môže zaslať akékoľvek svoje podanie. Zároveň žalovaný subsidiárne trvá aj na tom, že nakoľko predmetom toho súdneho konania nie je viazaná spotrebiteľská zmluva, je zjavné, že predávajúci v konaní nevystupuje vôbec, ale len veriteľ. Zmluva o úvere tak v danom prípade nemusí obsahovať údaj o adrese predávajúceho, nakoľko predávajúci v Zmluve o úvere vôbec nevystupuje. Čo sa týka rozsudku NS SR, na ktorý vo vyjadrení poukazuje žalobca, mal žalovaný za to, že hoci v tomto sa uvádza, že prejednávaná vec sa týkala aj predmetného nedostatku spotrebiteľskej zmluvy, tento rozsudok neobsahuje žiadne bližšie informácie, z ktorých by bolo možné určiť, čo sa považuje za splnenie tejto povinnosti. Pre účely tohto konania je predmetný rozsudok nepoužiteľný. Navyše išlo o oblasť správneho súdnictva a nie o civilné sporové konanie. Čo sa týka doby trvania zmluvy, v tomto zotrvávame na tom, že doba trvania zmluvy o úvere a dátum konečnej splatnosti sú totožné pojmy, pričom doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejme aj z počtu mesačných splátok. Je nepochybné, že z týchto údajov bol celkom jasne naplnený účel zákonnej úpravy, ktorým je to, aby aj priemerný spotrebiteľ vedel o tom, ako dlho bude jeho zmluvný vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere trvať, resp. ako dlho bude úver splácať. Akékoľvek iné tvrdenia predstavujú len účelovú snahu čo najviac finančne poškodiť žalovaného a nemajú nič spoločné s ochranou spotrebiteľov ako slabších subjektov v spotrebiteľských vzťahoch. Čo sa týka RPMN a celkovej čiastky, žalobca vo svojom vyjadrení tvrdí, že z obsahu Zmluvy o úvere nevyplýva, že právny predchodca žalobcu mal možnosť poistenie schopnosti splácať úver odmietnuť, čo malo z poistenia činiť povinný náklad, ktorý mal byť zahrnutý do celkových nákladov a mal byť následne použitý aj vo vzorci pre výpočet RPMN. Podľa žalobcu nezarátaním povinného nákladu v podobe poistného do celkových nákladov spotrebiteľa došlo k nesprávnemu výpočtu RPMN, a teda v Zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj

v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný v tomto smere trvá na svojich doterajších tvrdeniach o tom, že poistenie schopnosti splácať úver bolo dobrovoľne zvolené zo strany právneho predchodcu žalobcu, pričom sám žalobca vyhlásil, že spĺňa podmienky pre toto poistenie s poukazom na konkrétny článok obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný pri tom úplne bežne uzatvára zmluvy o spotrebiteľských úveroch aj bez poistenia, a to v prípadoch, keď dlžník nepožiadá o poistenie. V tomto smere má žalovaný, za to, že žalovaný listinnými dôkazmi riadne preukázal dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia, schopnosti splácať úver, a teda aj to, že správne nezahrnul náklady na poistné do celkových nákladov spojených s úverom, ani do RPMN.

9. Podaním zo dňa 04.05.2021 sa právny zástupca žalobcu vyjadril k tvrdeniam žalovaného. V podaní uviedol, že z argumentácie žalovaného týkajúceho sa druhu úveru vyplýva, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch neodkazuje na žiadny iný právny predpis ako rozlišovať druhy úverov, nemá žalovaný túto povinnosť uviesť. Tento názor žalobca považuje za nesprávny. Delenie úverov nemožno považovať za informáciu, ktorá má byť upravená osobitne právnym predpisom, ale je determinovaná viacerými faktormi, ako je účel, trvanie viazanosti, spôsob poskytnutia úveru. Ekonomická teória dáva podľa nášho názoru odpoveď aj na túto otázku. Príkladom poukazujeme aj na niektoré relevantné webové portály, ktoré sa zaoberajú touto problematikou. Názor žalovaného, že doba trvania zmluvy o úvere a termín konečnej splatnosti sú totožné náležitosti, považujeme za nesprávny. Z obsahu zákonného ustanovenia je zrejmé, že trvanie Zmluvy o úvere sa týka zmluvy o úvere a konečná splatnosť sa týka samotného úveru. Tvrdenia žalovaného, že žalobca uzatvoril poistenie na základe dobrovoľného zvolenia žalobcu, považujú za skresľujúce. Žalobkyňa svoje tvrdenia podporuje odkazmi na konkrétne listiny, naopak žalovaný dôkazné bremeno ohľadne vlastného produktu a zmluvnej dokumentácie, neunáša. Žalovaný doposiaľ v konaní nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie dodržania odbornej starostlivosti pri posudzovaní bonity. Účelom posudzovania bonity, t.j. schopnosti splácať úver, je ochrana samotného veriteľa pred nezodpovednými dlžníkmi tým, že im úver neposkytne vôbec, alebo napr., že im ho poskytne v nižšej sume na dlhšie obdobie, s nižšou splátkou s lepším zabezpečením a tiež ochrana dlžníka pred poskytnutím úveru, ktorý nebude vedieť splácať. Do pozornosti dal žalobca rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Aj napriek tomu, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá v roku 2015, je vhodné poukázať aj na opatrenie NBS zo dňa 19.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorý už konkrétne určuje pravidlá pre veriteľov, pri posudzovaní bonity. Je logickým predpokladom, že pokiaľ mali banky povinnosť posudzovať schopnosť splácať úver, musela mať tá ktorá banka svoj interný systém hodnotenia, na základe ktorého následne banka rozhodla o žiadosti spotrebiteľa o úver. Zákonná povinnosť posudzovať schopnosť splácať úver spolu so sankciou za porušenie tejto povinnosti (nemožnosť úveru jednorázovo zosplatiť a za hrubé porušenie bezúročnosť úveru) trvá od 01.01.2013 upravením a doplnením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

10. Podaním zo dňa 12.06.2023 sa právny zástupca žalovaného vyjadril k vyjadreniu žalobcu zo dňa 04.05.2021. Vo svojom podaní uviedol, že druh Zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia- Zmluva o spotrebiteľskom úvere, Dobrá pôžička. Okres toho žalobca o predmetný druh úveru sám požiadala, a to písomnou žiadosťou o úver. Vyjadrenie, že teda nepoznal druh úveru, je zjavne nepravdivé a účelové a vyjadrenia priemerného spotrebiteľa je dôvodné považovať za účelové. Druh spotrebiteľského úveru vyplýva z označenia Zmluvy o úvere. Označiť úver za bezúročný z takého dôvodu aký uvádza žalobca, je viac ako len diskriminačné voči akémukoľvek veriteľovi. Žalovaný súčasne poukazuje na svoje doterajšie písomné podania a v plnej miere na ne odkazuje a pridrižiava sa ich. V súvislosti s argumentáciou o dobe trvania Zmluvy žalovaný opätovne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 41 Co/10/2018, kde v rozhodnutí zo dňa 16.08.2018 súd uviedol, že v tejto súvislosti odvolací súd aplikujúci eurokonformný výklad, uvádza, že z počtu splátok úveru 96 mesiacov vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bez pochyby ja aj samotný žalobca, vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Na okraj odvolací súd uvádza, že zákonodarca predmetnou vyššie uvedenou novelou zákona o spotrebiteľských úveroch vypustil zo zákona povinnosť uvádzať v Zmluve o spotrebiteľskom úvere „termín konečnej splatnosti úveru“, pretože uvedené bolo aj v rozpore so Smernicou č. 2008/48/ES. Žalovaný posúdil žalobcu, ako aj jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver, adekvátne a s primeranou odbornou starostlivosťou v zmysle v tom čase platného zákona o spotrebiteľských úveroch. Opatrenie NBS zo 14.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ďalej len „opatrenie č. 10/2017“) nadobudlo účinnosť dňa 01.01.2018. Do toho dátumu neboli štandardy obozretného poskytovania spotrebiteľských úverov bližšie špecifikované iným opatrením alebo usmernením NBS. To znamená, že pravidla posudzovania bonity si každý veriteľ nastavil sám ako súčasť povinnosti posúdiť schopnosť splácať s odbornou starostlivosťou, ktorú mu ukladá ust. §7 ods. 1 ZoSÚ. Závazný postup

výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver však do nadobudnutia účinnosti opatrenia č. 10/2017 neexistoval. Skutočnosť, či veriteľ splnil svoju povinnosť posúdenia schopnosti splácať úver, sa preto posudzovala individuálne, pričom veriteľ musel preukázať, že pri posúdení postupoval s odbornou starostlivosťou.

11. Podaním zo dňa 29.06.2023 sa právny zástupca žalobcu vyjadril k podaniu žalovanej strany, pričom uviedol, že žalobca zotrváva na svojej doterajšej argumentácii a má za to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere - Dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX (ďalej „Zmluva o úvere“) je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca opätovne uviedol sumár absentujúcich obligatórnych náležitostí, a teda podstatných dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Ďalej dal do pozornosti súdu, že žalovaný doposiaľ neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce splnenie odbornej starostlivosti veriteľa pred uzatvorením Zmluvy o úvere. Žalovaný sice dodržanie odbornej starostlivosti tvrdí, ale nepreukazuje. Dôkazné bremeno tvrdenia splnenia povinnosti odbornej starostlivosti zaťažuje žalovaného, ktorý však svoje tvrdenia zjavne nijako nepreukázal.

12. Súd vo veci vytyčil pojednávanie na deň 04.09.2023, ktoré vykonal v zmysle ust. §180 CSP za účasti právneho zástupcu žalovaného a v neprítomnosti ospravedlnenej žalobkyne a jej právneho zástupcu.

13. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní súdu uviedol, že odkazuje na svoje doterajšie vyjadrenia, kde sa dosť podrobne venovali a argumentovali k vyjadreniam žalobkyne. Majú za to, že žaloba nie je dôvodná. Čo sa týka skúmania bonity právny zástupca žalovaného, súdu uviedol, že nevie, či v súvislosti so skúmaním bonity žalobcu boli súdu zaslané, resp. či súd disponuje so všetkými podkladmi. V tejto súvislosti právny zástupca ďalej uviedol, že stále je tu taký súlad celého ako postupoval klient, plus sú tam uvedené sociálna poisťovňa a všetky tieto náležitosti a nezdá sa mi, že by súdu tieto dokumenty prešli. Zároveň požiadal o možnosť opätovného doručenia týchto listinných dôkazov súvisiacich so skúmaním bonity.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie samotnou žalobou, písomnými už vyššie špecifikovanými vyjadreniami strán sporu, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, a to najmä: úmrtným listom A. B., osvedčením o dedičstve Dnot 146/2015, 13D/169/2015 zo dňa 01.12.2015, výpisom žalovaného z obchodného registra SR, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, dohodou o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskou zmluvou, žiadosťou o úver - dobrá pôžička, formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, aktuálnym stavom úveru ku dňu 05.10.2015, dátami dopytu na základe čoho zistil nasledovný skutkový a právny stav:

15. Dňa 20.05.2015 uzavrel právny predchodca žalobkyne so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný právnemu predchodcovi žalobkyne úver vo výške 10.000,-Eur. Právny predchodca žalobkyne sa zaviazal úver splatiť úver v 108 mesačných splátkach po 179,10 Eur, pričom z toho výška mesačnej anuitnej splátky predstavovala sumu 169,00 Eur a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver vo výške 10,10 Eur, úroková sadzba bola 14,90 % p. a., RPMN banky bola 16% p. a., odplata za poskytnutie úveru bola 16,11% , priemerná RPMN na trhu bola 11, 53 %, najvyššia prípustná výška odplaty 23,06%, celková čiastka úveru bola 18.204,34 Eur, dátum konečnej splatnosti úveru bol 20.05.2024, dátum prvej platby 20.06.2015, splácanie splátky k 20. dňu v mesiaci, druh spotrebiteľského úveru - úver.

16. V bode 4.11 Zmluvy je uvedené, že klient v prípade voľby Poistenia podpisom tejto ZoSÚ vyhlasuje, že mu boli jasne a zrozumiteľnou formou vysvetlené vlastnosti sprostredkovanej finančnej služby a že bol riadne informovaný zo strany banky v súlade so zákonom o finančnom sprostredkovaní č. 186/2009 Z.z., a zároveň dobrovoľne vyhlasuje, že sprostredkovanú finančnú službu poistenie si vybral slobodne a bez nátlaku, na základe svojich potrieb a požiadaviek a zodpovedá jeho finančnej situácii. Zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s dokumentom informácia o finančnom sprostredkovaní podľa ZoFS- poistenie schopnosti splácať úver.

17. Z úmrtného listu zo dňa 13.08.2015 vyplýva, že právny predchodca žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX.

18. Z osvedčenia o dedičstve pod Dnot 146/2015, 13 D/169/2015 zo dňa 01.12.2015 vyplýva, že právny predchodca žalobkyne A. B. zomrel bez zanechania závetu a listiny o vydedení a že dedičmi v 1. dedičskej skupine sú jeho deti a manželka A. B.. Medzi dedičmi bola uzavretá dohoda o vyporiadaní dedičstva, a to tak, že dedičstvo v celosti nadobúda A. B., manželka poručiteľa.

19. Z bodu II. Definícia pojmov obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery- dobrá pôžička je charakterizovaný pojem Poistenie; poistenie schopnosti splácať úver, o uzatvorenie ktorého môže dlžník v návrhu požiadať. Dlžník si môže vybrať z týchto súborov poistenia: Základný súbor poistenia (poistenie pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity, smrti) alebo Komplexný súbor poistenia(poistenie pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity, smrti a straty zamestnania a

následnej nezamestnanosti). Pojem - Poistná zmluva č. F. zo dňa 07.03.2008 spolu so všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver, ktorá je uzavretá medzi Bankou ako poistníkom a poisťovňou ako poistiteľom a ktorá má nevýhradný charakter.

20. Súčasťou úverovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom klient, teda právny predchodca žalobcu, podpisom na zmluve prehlásil, že porozumel všetkým dôsledkom z jej uzatvorenia.

21. Súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalobca uzavrel so žalovaným aj rozhodcovskú zmluvu, kde sa zmluvné strany dohodli, že pre prípady, keď nedôjde k mimosúdному urovnaniu sporu, Banka a Klient môžu predložiť na prerokovanie a rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediálna, so sídlom v Bratislave.

22. Zo žiadosti o úver - dobrá pôžička vyplýva, že právny predchodca žalobcu požiadal o výšku úveru 10.000,-Eur, čerpanie úveru na účet, splácanie úveru z účtu, doba splácania úveru 108 mesiacov, splácanie úveru k 20. dňu v mesiaci. Uviedol stav ženatý, počet vyživovaných detí 0, vlastník nehnuteľnosti, zamestnanie na dobu určitú, čistý mesačný príjem 500,-Eur, čistý mesačný príjem domácnosti 90,-Eur, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek 94,-Eur. Zároveň vyhlásil, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia, ktoré sú uvedené v bode 7.3 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery a že žiada o poistenie schopnosti splácať úver.

23. Z formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička vyplýva, že sú tam uvedené totožnosť a kontaktné údaje veriteľa spotrebiteľského úveru, opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru a to, že ide o druh spotrebiteľského úveru bezúčelový, celková výška a mena spotrebiteľského úveru je 10.000,-Eur, že ide o bezhotovostné, jednorázové čerpanie na osobný účet spotrebiteľa, doba trvania Zmluvy 108 mesiacov, počet mesačných anuitných splátok 108, výška mesačnej splátky pozostáva z istiny a úroku a je vo výške 158,-Eur, k termínu úhrady mesačnej anuitnej splátky spotrebiteľ uhradza aj náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver vo výške 10,10 Eur. Výška mesačnej splátky tak predstavuje sumu 168,10Eur. Termín splatnosti mesačnej splátky k 20. dňu v mesiaci. Celková čiastka 16.877,43 Eur z toho výška istiny 10.000,-Eur, výška celkových nákladov 6.877,43 Eur. Poistenie schopnosti splácať úver nie je Bankou vyžadované. Spotrebiteľ má možnosť dobrovoľne požiadať o poistenie schopnosti splácať úver pri podaní žiadosti o úver alebo dodatočne, najneskôr do 6 mesiacov od uzavretia Zmluvy o úvere. Výška úrokovej sadzby je 12,90% p.a., ročná percentuálna miera nákladov je 13,70%, priemerná hodnota RPMN je 11,53%, zároveň je uvedené, že na získanie spotrebiteľského úveru nie je nutné uzavrieť poistenie schopnosti splácať úver.

24. Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že ku dňu 05.10.2015 bol počet dní nesplácania splátok 47, výška úveru 10.000,-Eur, splatené 133,-Eur, celková nesplatená istina predstavovala sumu 9.866, 92 Eur.

25. Z dát dopytu vyplýva, že právnenému predchodcovi žalobkyne boli zaslané verifikačné otázky, na ktoré v prevažnej miere odpovedal kladne, z dopytu ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu požiadal už o pôžičku v celkovej čiastke 5.000,-Eur, pričom zostatková hodnota bola 4.976,-Eur, výška mesačnej splátky 94,-Eur, počet exekučných zmlúv 1, ďalej požiadal o spotrebný úver dňa 20.03.2015 vo výške 3.400,-Eur, pričom táto žiadosť bola odmietnutá a žiadosti o spotrebný úver zo dňa 11.02.2015 a zo dňa 11.02.2015 vo výške po 10.000,-Eur, boli odvolané. Zo zoznamu žiadosti tiež vyplýva, že právny predchodca žalobcu požiadal aj o hypotekárny úver s dátumom žiadosti zo dňa 14.12.2012 v počte splátok 180, vo výške 15.200,-Eur, vystupoval ako spolužadateľ, pričom táto žiadosť bola odmietnutá.

26. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. z. Obchodný zákonník, v znení účinnom ku dňu 20.05.2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 20.05.2015 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 účinného k 20.05.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 účinného k 20.05.2015, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d), g), h), i), l) zák. č. 129/2010 účinného k 20.05.2015 d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

36. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 účinného k 20.05.2015, (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného

alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

37. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 účinného k 20.05.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

38. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

39. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Súd predmetnú zmluvu podrobil súdnej kontrole, či spĺňa náležitosti uvádzané zákonom č. 129/2010 Zb. účinného v čase uzatvorenia t.j. ku dňu 20.05.2015. Medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným bola uzavretá zmluva, pričom z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania a právny predchodca žalobkyne uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať nielen ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb., ale rovnako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

40. Zákon č. 129/2010 Zb., zákona o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy určuje v §9 náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v prípade, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

41. V konaní bolo sporné, či zmluva o úvere č. obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom, resp., či sú uvedené správne. Žalobkyňa v konaní uviedla, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: podľa písm. a.) druh spotrebiteľského úveru - a táto náležitosť absentuje, uvedená je len v časti 2 zmluvy o úvere v nasledujúcom tvare: „druh spotrebiteľského úveru - úver“ t.j. bez skutočného vecného uvedenia druhu úveru (napr. bezúčelový / účelový, jednorázový/ revolvingový,); ďalej uviedla, že podľa písm. c.) zmluva musí obsahovať adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť -aj táto náležitosť absentuje; podľa písm. f.) zmluva má tiež obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru - absentuje náležitosť doby trvania zmluvy a tiež sa vyžaduje dátumová špecifikácia pre splnenie tejto náležitosti; podľa písm. k.) zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobkyňa uviedla, že v zmluve o úvere je náležitosť celková čiastka uvedená vo výške 18.204, 34 Eur. Súčinom výšky mesačnej splátky 179,10 Eur a počtu splátok 108 však dostaneme inú hodnotu - 19.342,80 Eur. Pričom pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, vychádza RPMN 17,78 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 2) Zmluvy o úvere bode 2.2 pri položke označenej ako “ RPMN Banky v %, kde sa uvádza 16,00 %. Celková čiastka úveru 18.204,34 Eur nie je v zmluve o úvere uvedená správne a táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Zároveň žalobkyňa zdôraznila, že podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru bolo akceptovania poistenia (ako súčasť splátky úveru), bez ktorého by úver právnomu predchodcovi žalobkyne za daných podmienok inak poskytnutý nebol. V zmluve o úvere nie je ani nijakým spôsobom uvedená možnosť odmietnuť poistenie. Súčasne poukázala aj na ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (t.j. 20.05.2015) a to §7 - posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver , pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 15 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery pod a.) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, po b.) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Podľa § 16 zákona č. 129/2010 Z. z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ po a.) poskytne spotrebiteľovi informácie pre uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, po b.) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Podľa § 11 ods. 2, zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýkoľvek údajoch o príjmov a výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa , alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z predmetných ustanovení vyplýva, že dodávateľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú musí vedieť hodnoverne preukázať. V prípade, že dodávateľ takto nepostupuje, je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

42. K sporným jednotlivým náležitostiam zmluvy o úvere požadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch súd uvádza:

43. Čo sa týka ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: podľa písm. a.) druh spotrebiteľského úveru - a táto náležitosť absentuje, uvedená je len v časti 2 zmluvy o úvere v nasledujúcom tvare: „druh spotrebiteľského úveru - úver“ t.j. bez skutočného vecného uvedenia druhu úveru (napr. bezúčelový / účelový, jednorázový/ revolvingový,) v tejto súvislosti súd konštatuje, že sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že takýto obligatórny údaj v zmluve a jej prílohách absentuje. Súd mal za preukázané z priloženého listinného dôkazu žalovaným označeným ako formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, v časti 2 formulára pod názvom Opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, že išlo o druh spotrebiteľského úveru bezúčelový. Vyššie uvedeným bola podľa názoru súdu splnená požiadavka ustanovenia §9 ods. 2 a) zákona č. 129/2010 Z. z.

44. Čo sa týka ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: podľa písm. c.) adresu veriteľa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť

- aj táto náležitosť absentuje, v tejto súvislosti súd konštatuje, že sa tiež nestotožňuje s námietkou žalobkyne o absencii tejto skutočnosti. Súd mal za preukázané z listinného dôkazu predloženého žalobcom označeného ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička, ale aj z dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskej zmluvy, žiadosti o úver dobrá pôžička, formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, konkrétne pri uvedení zmluvných strán, že zmluva o úvere obsahuje adresu žalovaného. Podľa názoru súdu predmetná informácia postačuje priemernému spotrebiteľovi na to, aby poznal údaj, na ktorý môže zaslať akékoľvek svoje podanie. Priamo na zmluve sa nachádzajú identifikačné údaje žalovaného a preto ako už súd aj vyššie uviedol v prípade akýkoľvek reklamácií musí byť aj priemernému spotrebiteľovi zrejmé, na koho sa má obrátiť s akoukoľvek požiadavkou týkajúcou sa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

45. Čo sa týka ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: podľa písm. f.) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - absentuje táto náležitosť o dobe trvania zmluvy, vyžaduje sa dátumová špecifikácia, tu súd konštatuje, že z predloženého listinného dôkazu a to Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička má súd za preukázané, že v Zmluve o úvere je jasné uvedené, že dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 20.05.2024 a rovnako je uvedený aj počet splátok 108 a deň splatnosti každej splátky k 20. dňu v mesiaci. Na základe uvedeného súd sa nemôže stotožniť s tvrdením žalobkyne a považuje obranu žalobkyne za účelovú, nakoľko zo zmluvy jasne vyplývajú predmetné obligatórne náležitosti.

46. Čo sa týka ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: podľa písm. k.) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa uviedla, že v zmluve o úvere je náležitosť celková čiastka uvedená vo výške 18.204,34 Eur. Súčinom výšky mesačnej splátky 179,10 Eur a počtu splátok 108 však dostaneme inú hodnotu 19.342,80 Eur. Pričom pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, vychádza RPMN 17,78 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 2) Zmluvy o úvere bode 2.2 pri položke označenej ako "RPMN Banky v %, kde sa uvádza 16,00 %. Celková čiastka úveru 18.204,34 Eur nie je v zmluve o úvere uvedená správne a táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Zároveň žalobkyňa zdôraznila, že podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru bolo akceptovanie poistenia (ako súčasť splátky úveru), bez ktorého by úver právnenému predchodcovi žalobkyne za daných podmienok inak poskytnutý nebol. V zmluve o úvere nie je ani nijakým spôsobom uvedená možnosť odmietnuť poistenie. Súd na základe predložených listinných dôkazov sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobkyne, nakoľko v zmysle čl. 2.2. Zmluvy o úvere, dlžník vyhlásil, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia, ktoré sú uvedené v bode 7.3. Obchodných podmienok. Zároveň v zmysle čl. 7.1 Obchodných podmienok je uvedené, že dlžník v návrhu požiadala o poistenie, a ak Banka prijme návrh dôjde k uzavretiu poistenia. V zmysle čl. 4.1 Žiadosti o úver dobrá pôžička, právny predchodca žalobkyne podpisujúci túto žiadosť potvrdil, že sa pred podpisom žiadosti oboznámil s formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a zároveň v čl. 4.5 žiadosti dobrovoľne vyhlásil, že sprostredkovanú finančnú službu poistenie si vybral slobodne a bez nátlaku. Z priloženého listinného dôkazu, a to formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, v čl.2 pod bodom G mal súd za preukázané, že poistenie schopnosti splácať úver nebolo bankou vyžadované a spotrebiteľ mal možnosť dobrovoľne požiadať o poistenie schopnosti splácať úver. Aj v tomto smere súd považoval obranu žalobkyne za ničím nepodloženú a účelovú.

47. Čo sa týka § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd udáva, že v zmysle danej právnej úpravy je veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil, musí súd, rozhodujúci o žalobe, skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver, alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať, a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zdefinoval

jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

48. Vychádzajúc zo žalovaným predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade žalovaný poskytol žalobcovi úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jeho výdavkov. Z predložených listinných dôkazov ohľadne skúmania bonity žalobcu vyplýva, že právnenému predchodcovi žalobcu boli zaslané verifikačné otázky, na ktoré v prevažnej miere odpovedal kladne, z dopytu ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu požiadal už o pôžičku v celkovej čiastke 5.000,-Eur, pričom zostatková hodnota bola 4.976,-Eur, výška mesačnej splátky 94,-Eur, počet exekučných zmlúv 1, ďalej požiadal o spotrebný úver dňa 20.03.2015, vo výške 3.400,-Eur, pričom táto žiadosť bola odmietnutá, a žiadosti o spotrebný úver zo dňa 11.02.2015 a zo dňa 11.02.2015 vo výške po 10.000,-Eur, boli odvolané. Zo zoznamu žiadosti tiež vyplýva, že právny predchodca žalobcu požiadal aj o hypotekárny úver s dátumom žiadosti zo dňa 14.12.2012, v počte splátok 180, vo výške 15.200,-Eur, vystupoval ako spolužiadateľ, pričom táto žiadosť bola odmietnutá.

49. V zásade si každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

50. Zo samotnej zmluvy je zrejmé, že posúdenie bonity žalobcu nespĺňalo ani minimálne štandardy. Tu treba pripomenúť odbornú starostlivosť dodávateľa, pričom nemožno vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi, a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Vychádzanie len z aktuálneho príjmu je však vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity žalobcu nepostačujúce. Nebol produkovaný žalovaným jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to znamená výdavky žalobcu, najmä na živobytie. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalobcu, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalovaný teda ničím nepreukázal preverenie výdavkov právneho predchodcu žalobkyne, hoci to zákon jasne vyžadoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyše predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019).

51. Veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne výdavkovú zložku právneho predchodcu žalobkyne (spotrebiteľa), pokiaľ ide o ekonomický status právneho predchodcu žalobkyne, preto žalovaný (veriteľ) nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalovaný ničím nepreukázal skúmanie výdavkov právneho predchodcu žalobkyne. Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov, podľa názoru súdu, veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu právneho predchodcu žalobkyne. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity právneho predchodcu žalobkyne zo strany veriteľa je potrebné považovať za úplne formalistické (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

XX. Súd poukazuje aj na závery vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn.6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016 a na ne odkazuje: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie

povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznateľný. Ak Súdny dvor uznal ako odrazujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

53. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo dňa 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretné a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

54. Obdobne z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (H.-G. Q..J..H.. X. U.), podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

55. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalovaného prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo viď napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020 a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, z ktorého citujúc: „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“ Podobne v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn. 3Co/153/2019 je ohľadom nutnosti náležite posúdiť bonitu spotrebiteľa, súd druhej inštancie uvádza: „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné.

56. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil bonitu právneho predchodcu žalobkyne v zmysle § 11 ods. 2 druhej vety zákona o spotrebiteľských úveroch v kontexte s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

57. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

58. Vo vzťahu k ostatným námietkam strán sporu súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je

však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.).

59. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

62. Žalobkyňa bol v konaní procesne úspešná v celom rozsahu, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia a to uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd nezistil dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.